
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 37

Rozeslána dne 30. dubna 1996

Cena Kč 12,-

O B S A H:

112. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 3. dubna 1996 ve věci návrhu na zrušení ustanovení přílohy A zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
113. Vyhláška Ministerstva obrany, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů
114. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů
115. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o pomoci v případě jaderné nebo radiační nehody
116. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o včasném oznamování jaderné nehody
117. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v oblasti státního dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení a státního dozoru nad jadernými materiály
118. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Evropské úmluvy o diváckém násilí a neslušném chování při sportovních událostech a zvláště při fotbalových zápasech
119. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Antidopingové úmluvy
120. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Ministerstvem financí České republiky a Ministerstvem financí Slovenské republiky o doplnění Indikativní zbožíové listiny

Opatření ústředních orgánů

Opatření Ministerstva práce a sociálních věcí o úpravě výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách

112

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 3. dubna 1996 v plénu ve věci návrhu R. K., podaného spolu s ústavní stížností, na zrušení ustanovení přílohy A zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, vylučujícího možnost domáhat se, aby rozhodnutí rektora (u vysokých škol, které se nečlení na fakulty, akademického senátu) vysoké školy o odvolání do rozhodnutí děkana o otázkách přijetí či nepřijetí ke studiu na vysoké škole podle § 18 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění:

I.

Dne 14. září 1995 obdržel Ústavní soud České republiky návrh na zrušení ustanovení přílohy A zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, vylučujícího možnost domáhat se, aby rozhodnutí rektora vysoké školy o odvolání do rozhodnutí děkana v otázkách přijetí či nepřijetí ke studiu na vysoké škole podle § 18 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, bylo přezkoumáno soudem. Návrh byl podán podle § 74 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, navrhovatelem R. K. spolu s ústavní stížností, doplněnou podáním ze dne 9. října 1995, o zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. září 1995 č. j. 29 Ca 320/95-13, kterým se zastavuje řízení o přezkoumání rozhodnutí rektora Vysokého učení technického v Brně ze dne 14. srpna 1995 č. j. 1537/9120/95 ve věci odvolání do rozhodnutí děkana o nepřijetí ke studiu na vysoké škole.

V ústavní stížnosti navrhovatel namítá porušení základních práv a svobod vyplývajících z čl. 1, čl. 2 odst. 2, čl. 3 odst. 1, čl. 33 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), čl. 13 odst. 2 písm. c) Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech (vyhlášeného pod č. 120/1976 Sb.) a čl. 2 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášeného pod č. 209/1992 Sb.).

Vzhledem k tomu, že spolu s ústavní stížností byl navrhovatelem podán v souladu s § 74 zákona č. 182/1993 Sb. i návrh na zrušení některých ustanovení právního předpisu, Ústavní soud dne 18. října 1995 usnesením, přijatým podle § 78 odst. 1 citovaného zákona, řízení o ústavní stížnosti přerušil.

Podle § 42 odst. 3 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb. zaslal Ústavní soud předmětný návrh Poslanecké sněmovně. Ve svém vyjádření ze dne 8. listopadu 1995 předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky PhDr. Milan Uhde potvrdil, a to v souladu s požadavky obsaženými v ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., že zákon č. 519/1991 Sb., kterým byl novelizován občanský soudní řád a který obsahuje přílohu A občanského soudního řádu, byl schválen potřebnou většinou poslanců Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky dne 5. listopadu 1991, podepsán příslušnými ústavními činiteli a řádně vyhlášen. Ve vyjádření předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky je vysloveno přesvědčení o souladu ustanovení přílohy A občanského soudního řádu, jímž se vylučuje možnost domáhat se, aby rozhodnutí rektora vysoké školy o odvolání do rozhodnutí děkana v otázkách přijetí či nepřijetí ke studiu na vysoké škole bylo přezkoumáno soudem, s ústavními zákony a s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy. Odkazuje se v něm na generální klausuli obsaženou v čl. 36 odst. 2 Listiny umožňující zákonné výjimky z obecného pravidla soudního přezkoumávání správních rozhodnutí. Smysl negativní enumerace, obsažené v příloze A občanského soudního řádu, je ve vyjádření spatřován v dynamickém vývoji správního práva a jeho legislativních úprav a upozorňuje se v něm současně na komparativní argument, podle něhož žádný právní řád neuplatňuje bezvýjimečně soudní přezkum správních rozhodnutí, a je-li v některém právním řádu takovýto přezkum zaktoven jako princip, je vždy doplněn negativní enumerací správních rozhodnutí, která soudnímu přezkoumání nepodléhají.

V souladu s ustanovením § 42 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. Ústavní soud požádal o písemné vyjádření k předmětnému návrhu rovněž Ing. Ivana Pilipa, ministra školství, mládeže a tělovýchovy, a prof. Ing. Stanislava Hanzla, CSc., předsedu České konference rektorů.

Ve vyjádření ze dne 9. února 1996 podaném prof. Ing. Emanuelem Ondráčkem, CSc., náměstkem ministra školství, mládeže a tělovýchovy, a to z pověření ministra školství, mládeže a tělovýchovy Ing. Ivana Pilipa, se v první řadě analyzuje povaha ústavního práva na vzdělání obsaženého v čl. 33 odst. 1 Listiny. Konstatuje se, že tomuto právu lze rozumět jedině tak, že jde o právo každého ucházet se o vzdělání, přičemž podmínky, za kterých je možné realizovat toto právo na vzdělání vysokoškolským studiem, jsou zakotveny v § 18 odst. 1 zákona č. 172/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle názoru vyjádřeného ve stanovisku náměstka ministra školství rozhodováním o přijetí ke studiu děkan fakulty nezasahuje do práva každého na vzdělání, ale posuzuje odbornou způsobilost kandidáta, který se uchází o vysokoškolské vzdělání, k tomuto studiu. Připomíná v něm současně, že podmínky, za kterých je možné se ucházet o vysokoškolské vzdělání, nesmí být v rozporu s Listinou, a tudíž považuje za myslitelný případ podání žaloby na vysokou školu namítající jejich diskriminační charakter. Na základě uvedeného se ve vyjádření dospívá ke konstatování, podle něhož je rozhodnutí rektora vysoké školy o odvolání do rozhodnutí děkana v otázkách přijetí či nepřijetí ke studiu na vysoké škole podle § 18 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. bylo přezkoumáno soudem. Odmítavé stanovisko k uvedenému návrhu zaujal ve svém vyjádření ze dne 12. února 1996 i prof. Ing. Stanislav Hanzl, CSc., předseda České konference rektorů. Shodný názor na svém zasedání dne 9. února 1996 zaujala i celá Česká konference rektorů.

Obdobně jako ve vyjádření náměstka ministra školství, i prof. Ing. S. Hanzl, CSc., úvodem analyzuje povahu ústavního práva na vzdělání. Konstatuje, že na rozdíl od vzdělávání na základních a středních školách, které je konkrétním subjektivním právem každého občana, právo na vysokoškolské vzdělání je třeba chápat jako oprávnění rovného přístupu ucházet se o přijetí na vysokou školu a na formálně stejné podmínky studia na ní, nikoli však jako právo být přijat na libovolnou školu, o níž občan projeví zájem. Ze základní volnosti škol určovat podmínky přijímání ke studiu se ve stanovisku připouští pouze omezení z hlediska dodržování základních práv a svobod (např. uvádí nepřijatelnost vyloučení možnosti ucházet se o studium z důvodů příslušnosti k určité etnické skupině, rase či pohlaví). Jelikož se ve vyjádření možnost studia na vysokých školách nepovažuje za základní právo v tom smyslu, že by kdokoli mohl studovat na jakékoli vysoké škole, kterou si vybere, vede tato úvaha k závěru, podle něhož zákonodárce nepochybil, pokud vyloučil možnost soudního přezkoumání rozhodnutí rektora vysoké školy o odvolání do rozhodnutí děkana v otázkách přijetí či nepřijetí ke studiu na vysoké škole podle § 18 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb.

II.

Navrhovatel spatřuje protiústavnost ustanovení přílohy A zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vylučujícího možnost domáhat se, aby rozhodnutí rektora vysoké školy o odvolání do rozhodnutí děkana v otázkách přijetí či nepřijetí ke studiu na vysoké škole podle § 18 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. bylo přezkoumáno soudem, v jeho rozporu s čl. 36 odst. 1, 2 a čl. 33 odst. 1 Listiny.

Právo každého na vzdělání obsažené v čl. 33 odst. 1 Listiny se, podle názoru navrhovatele, vztahuje i na studium na vysokých školách. Jelikož podle čl. 36 odst. 2 Listiny z pravomoci soudu nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny, je tím, dle mínění navrhovatele, dán rozpor přílohy A občanského soudního řádu vylučující možnost soudního přezkumu rozhodování o studiu na vysoké škole s citovaným ustanovením Listiny.

III.

Usnesením Ústavního soudu ze dne 20. listopadu 1995 sp. zn. II. ÚS 229/95 byl odmítnut podle § 43 odst. 1 písm. f) a § 35 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. návrh G. K. na zrušení ustanovení přílohy A zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vylučujícího možnost domáhat se, aby rozhodnutí rektora vysoké školy o odvolání do rozhodnutí děkana v otázkách přijetí či nepřijetí ke studiu na vysoké škole podle § 18 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. bylo přezkoumáno soudem. Podle citovaného ustanovení zákona o Ústavním soudu má navrhovatelka

právo účastnit se jednání ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 32/95 jako vedlejší účastnice. Podáním ze dne 23. listopadu 1995 se k vedlejšímu účastnictví v uvedené věci přihlásila.

IV.

Jak již bylo konstatováno v nálezů Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 4/95, obsahuje Listina některá základní lidská práva, jež svou povahou jsou sociálními hodnotami konstituujícími hodnotový řád společnosti. V sociálním procesu plní tyto hodnoty funkci spíše jen ideálně typických kategorií, jež vyjadřují cílové představy a pod něž lze zahrnout především svobodu. Hospodářská, sociální a kulturní práva uvedená v hlavě čtvrté Listiny, k nimž náleží podle čl. 33 i právo na vzdělání, k uvedeným hodnotám obsahujícím ideálně typické dimenze nelze podle názoru Ústavního soudu přiřadit. Tomuto závěru zdá se nasvědčovat i rozdílnost úpravy jednotlivých základních práv přímo samotnou Listinou. Zatímco totiž kupříkladu svoboda je zde koncipována jako základní lidské právo „bez dalšího“, kterážto koncepce je vyjadřována tím, že omezení jakékoliv její formy je podmíněno zákonem (čl. 7 odst. 1, čl. 8, 9, 10 apod. Listiny), hospodářská, sociální a kulturní práva jsou buď výslovně konkretizována v samotné Listině (např. čl. 33 odst. 2: „Občané mají právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách, ...“), nebo jejich konkretizace je přenechávána zákonu. V této souvislosti je pro výše uvedenou argumentaci významný právě čl. 41 odst. 1 Listiny, v němž se stanoví, že práv uvedených v čl. 26, čl. 27 odst. 4, čl. 28 až 31, čl. 32 odst. 1 a 3, čl. 33 a 35 Listiny je možno se domáhat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí. Takovým zákonem je např. zákon, jenž stanoví, za jakých podmínek mají občané při studiu právo na pomoc státu (čl. 33 odst. 4 Listiny).

Pojmový znak „právo na vzdělání“ (čl. 33 odst. 1 Listiny) je sám o sobě vágní, neboť s tímto jen všeobecně formulovaným právem je spojen nespočet sociálních aspektů a účelů, a to mnohdy rozdílné sociální kvality a sociálního dopadu. Tendence posunout jakýkoliv z těchto aspektů a účelů do roviny způsobilé k porušení tohoto práva by, podle názoru Ústavního soudu, byla způsobilá, stejně jako v celé řadě obdobných případů, vyvolat celou řadu sociálně disfunkčních a nežádoucích účinků. Právo na vzdělání na vysoké škole nelze tedy, podle názoru Ústavního soudu, chápat jako základní právo v tom smyslu, že by každý byl oprávněn studovat na vysoké škole, jakou si sám zvolí, a že by stát byl povinen zaručit komukoliv takové vzdělání, jaké si přeje. Podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 172/1990 Sb. má občan právo studovat na vysoké škole ve zvoleném studijním oboru, prokáže-li potřebnou způsobilost pro toto studium; hlediska pro určení potřebné způsobilosti a způsob jejího ověřování schvaluje však na návrh děkana (resp. rektora) akademický senát. Kritéria pro přijetí ke studiu na vysokou školu nejsou tedy stanovena zákonem, ale jsou věcí samosprávné působnosti vysokých škol. Z toho potom, podle názoru Ústavního soudu, nelze vyvodit jiný závěr než ten, že vyloučení soudního přezkumu rozhodnutí o oprávněném prostředku proti nepřijetí uchazeče ke studiu na vysoké škole není porušením čl. 36 odst. 2 Listiny. Navzdory této jejich autonomii nemohou však vysoké školy stanovit pro uchazeče takové podmínky, jimiž by ve skutečnosti porušovaly jejich základní lidská práva, kupříkladu tím, že by je diskriminovaly pro jejich příslušnost k jakékoliv národnostní nebo etnické menšině, pro jejich náboženské vyznání apod. Takové porušení základních lidských práv by se potom nepochybně mohlo stát předmětem ústavní stížnosti podané podle ustanovení § 72 a násl. zákona č. 182/1993 Sb.

Větu, že „z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí, týkajících se základních práv a svobod podle Listiny“ (čl. 36 odst. 2 Listiny), je tedy, podle názoru Ústavního soudu, třeba interpretovat tak, že pokud jde o práva uvedená v hlavě čtvrté Listiny, musí jít vždy o práva konkretizovaná, nerozhodno, zda se tak stalo již přímo Listinou nebo teprve zákonem podle čl. 41 odst. 1 Listiny. Proto také mezi případy, kdy je vyloučena možnost domáhat se přezkoumání rozhodnutí správního orgánu soudem podle přílohy A k občanskému soudnímu řádu, by sotva bylo možno zařadit rozhodnutí o stanovení úhrady za základní a středoškolské vzdělání, jehož bezúplatnost je výslovně stanovena v čl. 33 odst. 2 Listiny.

K tomuto zásadnímu názoru možno dále dodat, že předpoklady ke studiu jsou ověřovány na akademické půdě, a proto vztahy zde vznikající jsou patrně jiného než vrchnostenského charakteru. K vyloučení těchto a podobných rozhodnutí z přezkumné pravomoci soudů vedla zákonodárce nepochybně i skutečnost, že kromě rozhodnutí, která jednoznačně nelze považovat za rozhodnutí o veřejném subjektivním právu, existují taková, která částečně takovou povahu mají či mít mohou, ale jejichž přezkoumávání soudem není vhodné, a to buď pro povahu orgánu, který je vydal, nebo pro povahu rozhodnutí samého (např. tehdy, když hlediska odborná převažují nad právními). Právě tyto posléze zmíněné důvody zřejmě vedly k uvedení rozhodnutí rektora či akademického senátu ve věci odvolání do rozhodnutí o nepřijetí ke studiu na vysoké škole v příloze A k občanskému soudnímu řádu.

Podle názoru Ústavního soudu ustanovení přílohy A k občanskému soudnímu řádu vylučující možnost domáhat se toho, aby rozhodnutí rektora vysoké školy o odvolání do rozhodnutí děkana v otázkách přijetí či

nepřijetí ke studiu na vysoké škole podle § 18 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. bylo přezkoumáno soudem, není v rozporu s čl. 36 odst. 1, 2 ani čl. 33 odst. 1 Listiny, a proto Ústavní soud rozhodl tak, že návrh podle ustanovení § 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. zamítl.

Předseda Ústavního soudu České republiky:
JUDr. Kessler v. r.

Práva na uvedení odlišného stanoviska ohledně celého rozhodnutí v protokolu o jednání a na jeho připojení k rozhodnutí s uvedením svého jména podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, využil soudce Ústavního soudu České republiky JUDr. Pavel Holländer. Téhož práva ohledně odůvodnění rozhodnutí využil soudce Ústavního soudu České republiky JUDr. Vladimír Paul.

113

VYHLÁŠKA

Ministerstva obrany

ze dne 12. dubna 1996,

kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 76/1959 Sb.,
o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo obrany stanoví podle § 5 odst. 2, § 10 odst. 1, § 33d odst. 7 a dále v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem zdravotnictví podle § 12c odst. 3 a v součinnosti s Ministerstvem financí podle § 29a odst. 4 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákona č. 228/1991 Sb. a zákona č. 226/1992 Sb., (dále jen „zákon“):

ODDÍL PRVNÍ

ODBORNÉ POŽADAVKY PRO JMENOVÁNÍ
NEBO POVÝŠENÍ DO VYŠŠÍ VOJENSKÉ
HODNOSTI

(K § 5 odst. 2 zákona)

§ 1

(1) Odbornými požadavky pro jmenování nebo povýšení do vyšší vojenské hodnosti¹⁾ (dále jen „hodnost“) se rozumí splnění kvalifikačních předpokladů potřebných pro výkon funkce, pro kterou je plánována určitá hodnost.

(2) Kvalifikačním předpokladem pro účely této vyhlášky se rozumí získaný stupeň vzdělání, absolvování vojenské školy nebo vojenského kurzu. Vojenským kurzem se rozumí krátkodobá příprava ve vojenské škole nebo v jiných zařízeních Armády České republiky v trvání nejméně dvou týdnů.

§ 2

(1) Odborné požadavky pro povýšení do hodnosti svobodníka splňují vojáci, kteří úspěšně ukončili základní školu.²⁾

(2) Odborné požadavky pro jmenování nebo povýšení do hodnosti

a) desátníka splňují vojáci, kteří úspěšně ukončili zá-

kladní školu a absolvovali poddůstojnickou školu nebo vojenský kurz,

b) četaře, plánované pro funkci převážně manuálního charakteru, splňují vojáci vyučení s úspěšně ukončenou základní školou, kteří absolvovali zkoušku odborné způsobilosti stanovenou zvláštním předpisem³⁾ a poddůstojnickou školu nebo vojenský kurz,

c) četaře a rotného splňují vojáci se středním odborným vzděláním získaným ve vojenské střední odborné škole nebo vojáci se středním odborným vzděláním získaným v jiné než vojenské střední odborné škole, kteří absolvovali poddůstojnickou školu nebo vojenský kurz.

(3) Odborné požadavky pro jmenování do hodnosti rotmistra a povýšení do hodnosti nadrotmistra splňují

a) vojáci se středním odborným vzděláním získaným ve vojenské střední odborné škole,

b) vojáci se středním odborným vzděláním získaným v jiné než vojenské střední odborné škole, kteří absolvovali praporčickou školu nebo vojenský kurz.

(4) Odborné požadavky pro povýšení do hodnosti podpraporčíka, praporčíka a nadpraporčíka splňují vojáci s úplným středním nebo úplným středním odborným vzděláním, kteří absolvovali vojenský kurz.

(5) Odborné požadavky pro jmenování do hodnosti podporučíka a povýšení do hodnosti poručíka a nadporučíka splňují vojáci s úplným středním nebo s úplným středním odborným vzděláním, kteří absolvovali důstojnickou školu nebo vojenský kurz.

(6) Odborné požadavky pro jmenování do hodnosti podporučíka a povýšení do hodnosti poručíka až kapitána splňují

¹⁾ § 4 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákona č. 228/1991 Sb.

²⁾ § 19 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 138/1995 Sb.

³⁾ Např. vyhláška Federálního ministerstva vnitra č. 174/1980 Sb., o provádění zkoušek z odborné způsobilosti žadatelů o řídičské oprávnění.

- a) vojáci s ukončenou obsahově ucelenou částí vysokoškolského studia⁴⁾ ve vojenské vysoké škole,
- b) vojáci s ukončenou obsahově ucelenou částí vysokoškolského studia v jiné než vojenské vysoké škole, kteří absolvovali vojenský kurz.

(7) Odborné požadavky pro jmenování do hodnosti poručíka a povýšení do hodnosti nadporučíka a kapitána splňují

- a) vojáci s ukončeným vysokoškolským studiem⁵⁾ ve vojenské vysoké škole,
- b) vojáci s ukončeným vysokoškolským studiem v jiné než vojenské vysoké škole, kteří absolvovali vojenský kurz.

(8) Odborné požadavky pro jmenování do hodnosti nadporučíka splňují

- a) vojáci s ukončeným vysokoškolským studiem ve vojenské vysoké škole, které podle statutu vysoké školy⁶⁾ trvá nejméně šest let,
- b) vojáci s ukončeným vysokoškolským studiem v jiné než vojenské vysoké škole, které podle statutu vysoké školy trvá nejméně šest let, a kteří absolvovali vojenský kurz.

(9) Odborné požadavky pro povýšení do hodnosti majora až plukovníka splňují vojáci s ukončeným vysokoškolským studiem, kteří absolvovali vojenský kurz.

(10) Odborné požadavky pro jmenování nebo povýšení do nižších hodností splňují také vojáci, kteří splňují odborné požadavky pro jmenování nebo povýšení do vyšších hodností.

(11) Odborné požadavky pro jmenování a povýšení vojáků v záloze do hodností se považují také za splněné, jestliže tito vojáci získali vzdělání v jiné než vojenské škole a jejich odbornost je v souladu s potřebami doplňování Armády České republiky.

ODDÍL DRUHÝ

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

(K § 10 odst. 1 zákona)

§ 3

Vyhlášení výběrového řízení

(1) Výběrové řízení vyhláší ministr obrany na funkce, které stanoví, jsou-li volné nebo se uvolní do tří měsíců od vyhlášení výběrového řízení.

(2) Rozhodnutí o vyhlášení výběrového řízení se zveřejňuje. Rozhodnutí musí obsahovat

- a) název funkce, místo služebního zařazení a výkonu funkce,
- b) kvalifikační předpoklady a požadavky pro výkon funkce, včetně požadované doby odpovídající praxe,
- c) požadavky na zdravotní stav,
- d) platovou třídu a hodnost, která je pro funkci plánována, popřípadě rozpětí příplatku za vedení, jedná-li se o vedoucí funkci,
- e) předpokládaný termín ustanovení do funkce,
- f) výčet dokladů, které je uchazeč povinen připojit k přihlášce,
- g) adresu, na kterou se zasílá přihláška k výběrovému řízení,
- h) termín zahájení pohovorů v rámci výběrového řízení,
- ch) lhůtu pro doručení přihlášky, která nesmí být kratší než jeden měsíc od vyhlášení výběrového řízení a jeden měsíc do zahájení pohovorů v rámci výběrového řízení.

§ 4

Komise pro výběrové řízení

Ministr obrany určí k výběrovému řízení komisi pro výběrové řízení (dále jen „komise“) s lichým počtem členů, nejméně však pětičlennou. V komisi musí být zástupce za velitele, v jehož ustanovovací pravomoci je obsazovaná funkce, odborníci příslušného oboru a psycholog.

§ 5

Průběh výběrového řízení

(1) Komise vyhodnotí doklady, které uchazeč předložil. Zjistí-li, že doklady jsou neúplné, vyzve uchazeče, aby je v přiměřené lhůtě doplnil. Do výběrového řízení budou zařazeni pouze ti uchazeči, kteří předloží všechny doklady požadované podle § 3 odst. 2 písm. f).

(2) Výběrové řízení se provádí formou pohovoru. V rámci pohovoru lze uchazeči podle povahy požadované odborné způsobilosti zadat písemné zpracování stručného úkolu ve vymezeném čase nebo jiným způsobem ověřit jeho odbornou způsobilost.

(3) Na základě vyhodnocení výsledků výběrového řízení a zhodnocení každého uchazeče doporučí komise většinou hlasů, kteří uchazeči jsou schopni vykonávat obsazovanou funkci.

⁴⁾ § 21 odst. 1 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

⁵⁾ § 19 zákona č. 172/1990 Sb.

⁶⁾ § 28 odst. 1 písm. c) zákona č. 172/1990 Sb.

(4) Předseda komise do sedmi dnů od skončení výběrového řízení seznámí s jeho výsledky velitele s ustanovovací pravomocí. Velitel do 14 dnů ode dne seznámení písemně sdělí uchazečům, zda byli nebo nebyli pro tuto funkci doporučeni, a vyrozumí je o tom, jak rozhodl o obsazení funkce.

ODDÍL TŘETÍ

SLUŽBA ZDRAVÍ ŠKODLIVÁ A ZVLÁŠTĚ OBTÍŽNÁ

(K § 12c odst. 3 zákona)

§ 6

Za službu zdraví škodlivou nebo zvláště obtížnou se považuje služba vojáků z povolání, kteří

- a) jsou při výkonu zaměstnání vystaveni ve významné míře nepříznivým účinkům ionizujícího záření,
- b) jsou při výkonu zaměstnání vystaveni přímému nebezpečí nákazy,
- c) jsou při výkonu zaměstnání vystaveni ve významné míře nepříznivým účinkům elektromagnetického záření,
- d) jsou při výkonu zaměstnání vystaveni ekvivalentní hladině hluku přesahující 85 dB (A),
- e) vykonávají zaměstnání při přímém ošetřování nebo obsluze pacientů s duševními poruchami na lůžkové části psychiatrických oddělení nemocnic alespoň v rozsahu poloviny stanovené týdenní doby zaměstnání,
- f) vykonávají zaměstnání jako potápěči za zvýšeného tlaku ve skafandrech nebo provádějí kesonovací práce ve stlačeném vzduchu v pracovních komorách,
- g) vykonávají zaměstnání jako pyrotechnici nebo provádějí jiné pyrotechnické práce,
- h) vykonávají zaměstnání v mírových silách a misích Organizace spojených národů.

§ 7

(1) Zaměstnání, při němž jsou vojáci z povolání vystaveni ve významné míře nepříznivým účinkům ionizujícího záření, je zaměstnání na pracovištích s otevřenými i uzavřenými zářiči a zdroji ionizujícího záření včetně dozorové činnosti orgánů ochrany před zářením, při kterém mohou být nebo jsou překračovány tři desetiny nejvyšších přípustných dávek pro zaměstnance nebo při kterém je opakovaně dosahováno

průměrných dávkových ekvivalentů blízkých hodnotám nejvyšších přípustných dávek.

(2) Zaměstnání, při němž jsou vojáci z povolání vystaveni přímému nebezpečí nákazy, je zaměstnání na specializovaných zdravotnických či veterinárních pracovištích určených pro odběr, zpracovávání a zneškodňování materiálu obsahujícího lidské nebo na člověka přenosné choroboplodné zárodky nebo biologického či jiného materiálu z přítomnosti těchto zárodků podezřelého. Dále zaměstnání na pracovištích určených pro vyšetřování, ošetřování, léčení, převoz a zabezpečování jiných potřeb nemocných s infekčními nemocemi nebo nosičů choroboplodných zárodků při přímém styku s nimi nebo s infekčním materiálem od nich. Nebezpečí nákazy jsou vojáci z povolání vystaveni také při provádění epidemiologických a epizootologických šetření v ohniscích nákazy, při provádění ohniskové dezinfekce, dezinfekce, deratizace a při zaměstnání, při kterém dochází k přímému styku s biologickými odpadními vodami a odpady.

(3) Zaměstnání, při němž jsou vojáci z povolání vystaveni ve významné míře nepříznivým účinkům elektromagnetického záření, je zaměstnání, při němž jsou vystaveni elektromagnetickému záření vysoké a velmi vysoké frekvence (část kmitočtového spektra elektromagnetického vlnění ohraničená mezními kmitočty 100 MHz až 300 000 MHz, čemuž odpovídá vlnová délka 3 m až 1 mm).

ODDÍL ČTVRTÝ

STUDIUM VOJÁKŮ Z POVOLÁNÍ

(K § 29a odst. 4 zákona)

Dohoda o vyslání ke studiu

§ 8

Dohodu o vyslání ke studiu (dále jen „dohoda“) uzavře velitel útvaru jménem Ministerstva obrany písemně s každým vojákem z povolání, který má být vyslán ke studiu ve školách nebo v jiných vzdělávacích zařízeních (dále jen „školy“), pokud studium v České republice přesáhne dobu tří měsíců nebo v zahraničí dobu čtyř týdnů. Dohoda je podkladem pro rozhodnutí o vyslání ke studiu, popřípadě pro úhradu peněžní částky⁷⁾ Ministerstvem obrany, požaduje-li příslušná škola její zaplacení.

§ 9

Závazek ke službě

(1) Závazek k setrvání ve služebním poměru vo-

⁷⁾ Např. § 24 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb., § 4 odst. 2 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 138/1995 Sb.

jáka z povolání po skončení studia, který je součástí dohody, (dále jen „závazek“) se stanovuje

- a) u denního studia ve školách v České republice na dobu dvojnásobku doby trvání studia, nejvýše však na 10 let,
- b) u studia v zahraničí na dobu pětinásobku doby trvání studia, nejvýše však na 10 let,
- c) u studia při zaměstnání na dobu jednonásobku doby trvání studia.

(2) Plnění závazku nastává prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po skončení studia. Nebyl-li splněn dřívější závazek k setrvání ve služebním poměru, pak plnění závazku nastává až po splnění dřívějšího závazku. Doba studia, ze kterého vzniká závazek, se započítává jen jednou, a to pouze do plnění dřívějšího závazku.

(3) Dobou trvání studia se rozumí doba ode dne zahájení výuky v příslušné škole do jeho skončení.

(4) Skončením studia se pro účely stanovení délky závazku rozumí vykonání předepsaných zkoušek, vydání osvědčení o absolvování kurzu, vyloučení ze studia, propuštění ze studia, zanechání studia nebo zánik služebního poměru.

(5) Délka závazku se zaokrouhluje na celé kalendářní měsíce. Doba přesahující 15 dní se považuje za celý kalendářní měsíc, k době 15 dní a kratší se nepřihlíží.

§ 10

Náhrada nákladů za nesplnění závazku

(1) Náhrada nákladů vynaložených na přípravu vojáka z povolání vyslaného ke studiu (dále jen „náhrada nákladů“) při nesplnění převzatého závazku činí za každý měsíc studia na území České republiky

- a) při denním studiu
 1. velitelských oborů vysoké školy a v jazykových kurzech 2000 Kč,
 2. technických, ekonomických a sociálních oborů vysoké školy, při postgraduálním studiu⁸⁾ a dalším (doplňujícím) vzdělávání na vysoké škole⁹⁾ 3000 Kč,
 3. medicínských, farmaceutických nebo technických oborů vysoké školy spojených s výcvikem pilotů a letovodů 4000 Kč,
 4. v ostatních případech 1500 Kč;
- b) při studiu při zaměstnání
 1. ve vysoké škole, při postgraduálním studiu

a dalším (doplňujícím) vzdělávání na vysoké škole 1000 Kč,

2. v ostatních případech 600 Kč.

(2) Náhrada nákladů při nesplnění převzatého závazku činí za každý měsíc studia v zahraničí pětinásobek částek uvedených v odstavci 1 písm. a) a b).

(3) Náhrada nákladů podle odstavců 1 a 2 se zvyšuje při studiu v jiné škole než vojenské na území České republiky a při studiu v zahraničí o peněžní částku zaplacenou školám Ministerstvem obrany.

(4) Pokud voják z povolání bez vážného důvodu nenastoupí ke studiu v jiné škole než vojenské na území České republiky nebo v zahraničí, je povinen nahradit peněžní částku nebo její část zaplacenou škole Ministerstvem obrany, nebude-li tato částka nebo její část Ministerstvu obrany vrácena.

(5) Náhrada nákladů, kterou je voják z povolání povinen uhradit, se stanoví z celkové výše nákladů vypočtené podle odstavce 1 nebo 2 anebo 3, a to poměrem nesplněného závazku k závazku převzatému.

(6) Na žádost povinného lze snížit náhradu nákladů stanovenou podle odstavce 5 až na polovinu. Přitom se přihlídně k důvodům nesplnění závazku, k majetkovým a sociálním poměrům povinného a jeho rodiny.

(7) Na žádost povinného lze náhradu nákladů zcela nebo zčásti mimořádně prominout, je-li jeho výživa ohrožena a je-li ze všech okolností případu zřejmé, že nelze očekávat zlepšení jeho sociální situace.

Podrobnosti o průběhu služby vojáků z povolání vyslaných ke studiu

§ 11

Čerpání dovolené po dobu studia

(1) Vojákům z povolání vyslaným ke studiu delšímu než jeden rok se uděluje řádná dovolená v průběhu studia v souladu s učebními plány nebo studijními programy.

(2) Vojákům z povolání vyslaným ke studiu na dobu kratší než jeden rok se řádná dovolená v průběhu studia neuděluje.

Studijní volno

§ 12

K přípravě a vykonání přijímacích zkoušek se vo-

⁸⁾ § 22 zákona č. 172/1990 Sb.

⁹⁾ § 24 odst. 1 zákona č. 172/1990 Sb.

jákům z povolání poskytuje studijní volno v délce 15 dnů.

§ 13

(1) Vojákům z povolání studujícím při zaměstnání ve středních školách se poskytuje studijní volno v rozsahu

- a) tří hodin týdně ke studiu,
- b) stanoveném učebním plánem pro každý školní rok k účasti na studijních soustředěních,
- c) tří dnů v každém školním roce k přípravě a vykonání zkoušek,
- d) 20 dní na přípravu k maturitní zkoušce a na její vykonání.

(2) Vojákům z povolání studujícím při zaměstnání ve vyšších odborných školách nebo na konzervatoři po získání maturity se poskytuje studijní volno v rozsahu

- a) tří hodin týdně ke studiu,
- b) stanoveném učebním plánem pro každý školní rok k účasti na studijních soustředěních,
- c) pěti dní v každém školním roce k přípravě a vykonání zkoušek,
- d) 20 dní na přípravu a vykonání absolutoria.

(3) Vojákům z povolání studujícím při zaměstnání ve vysokých školách se poskytuje studijní volno v rozsahu

- a) 14 dní v každém školním roce ke studiu,
- b) stanoveném studijním programem pro každý školní rok k účasti na studijních soustředěních,
- c) dvou dnů na přípravu a vykonání každé zkoušky,
- d) 30 dní na přípravu a vykonání zkoušky, s níž je spojeno ukončení obsahově ucelené části vysokoškolského studia,
- e) 80 dní na přípravu a vykonání státní zkoušky, s níž je spojeno ukončení vysokoškolského studia.

(4) Vojákům z povolání studujícím při zaměstnání v nástavbovém studiu ve středních školách nebo v dalším (doplňujícím) vzdělávání na vysokých školách se poskytuje studijní volno v rozsahu

- a) stanoveném učebním plánem nebo studijním programem pro každý školní rok k účasti na studijních soustředěních,
- b) dvou dnů k přípravě a vykonání každé zkoušky,
- c) 20 dní na zpracování a obhajobu závěrečné práce.

(5) Vojákům z povolání studujícím při zaměstnání v postgraduálním studiu se poskytuje studijní volno v rozsahu

- a) stanoveném studijním programem pro každý školní rok k účasti na přednáškových kurzech,
- b) dvou dnů na přípravu a vykonání každé zkoušky,

c) 40 dní na zpracování disertační práce, její obhajobu a na přípravu a vykonání rigorózní zkoušky.

§ 14

(1) Vojákyňm z povolání a osamělým vojákům z povolání, kteří pečují alespoň o jedno dítě mladší než 16 let a jimž náleží studijní volno podle § 13, se poskytuje další studijní volno v délce pěti dní v každém školním roce.

(2) Studijní volno stanovené počtem hodin týdně může voják z povolání po dohodě s nadřízeným sčítat a čerpat najednou, nejdéle však za období čtyř týdnů. Studijní volno stanovené počtem dnů se čerpá v pracovních dnech.

(3) Studijní volno lze čerpat pouze v příslušném školním roce. Do jiného školního roku lze převádět pouze studijní volno poskytované na přípravu a vykonání zkoušek.

(4) Studijní volno se neposkytuje na přípravu k opravné zkoušce.

(5) Studijní volno se přerušuje, jestliže voják z povolání je v této době neschopným výkonu zaměstnání pro nemoc nebo úraz. Trvá-li neschopnost déle než čtyři týdny, náleží vojákovi z povolání studijní volno stanovené počtem hodin týdně, nejdéle však za období čtyř týdnů.

(6) Studijní volno stanovené počtem hodin týdně nenáleží vojákovi z povolání po dobu řádné dovolené.

ODDÍL PÁTÝ

PODROBNOSTI O PENĚŽITÝCH DÁVKÁCH, ORGANIZACI A ŘÍZENÍ O NICH

(K § 33d odst. 7 zákona)

§ 15

Souběh výsluhového příspěvku a důchodu

(1) Při prvním uplatnění nároku na výsluhový příspěvek, jsou-li současně splněny podmínky nároku na starobní důchod, plný invalidní důchod nebo částečný invalidní důchod, se výsluhový příspěvek vyplácí za podmínek uvedených v § 33 odst. 5 zákona od následujícího dne po dni skončení služebního poměru.

(2) Uplatní-li poživatel některého z důchodů nárok na výsluhový příspěvek, vyplácí se výsluhový příspěvek nejdříve od prvního dne následujícího kalendářního měsíce, a to za podmínek a ve výši náležející od následujícího dne po dni skončení služebního poměru po přičtení všech zvýšení, která by k němu náležela od tohoto dne. Zaniká-li však nárok na některý z důchodů

nebo na jeho výplatu, vyplácí se výsluhový příspěvek již ode dne následujícího po dni zániku nároku na důchod nebo na jeho výplatu, a to za podmínek a ve výši uvedených v předchozí větě.

§ 16

Souběh výsluhového příspěvku a příspěvku za službu

(1) Náleží-li při skončení služebního poměru výsluhový příspěvek podle § 33 zákona ve stejné výši jako příspěvek za službu podle jiných předpisů, vyplácí se výsluhový příspěvek.

(2) Zanikl-li nárok na příspěvek z jiného služebního poměru jen proto, že náležel podle § 33 odst. 6 zákona, vyplácí se výsluhový příspěvek podle tohoto zákona ode dne následujícího po dni zániku nároku na příspěvek z jiného služebního poměru, a to za podmínek a ve výši náležející ode dne následujícího po dni skončení služebního poměru podle tohoto zákona po přičtení všech zvýšení, která by k němu náležela od tohoto dne, pokud nárok na výsluhový příspěvek, za podmínek uvedených v § 33 odst. 1 zákona, trvá.

§ 17

Projednání nároku na výsluhový příspěvek, úmrtné a odchodné

(1) Výsluhový příspěvek se projednává na žádost.

(2) Manželce a dětem s nárokem na sirotčí důchod se úmrtné vyplácí bez žádosti. Úmrtné ostatním pozůstalým dětem, družce, rodičům, sourozencům a osobám, které zemřelého vojáka z povolání nebo jeho děti vychovaly nebo o něj před úmrtím pečovaly, se vyplácí na žádost.

(3) Úmrtné vyplácí Vojenský úřad sociálního zabezpečení.

(4) Odchodné se vyplácí bez žádosti.

Společná ustanovení

§ 18

(1) Vyplácí-li se v posledním kalendářním měsíci trvání služebního poměru nemocenské, vypočte se výše peněžitých dávek z platu, který by náležel, kdyby k výplatě nemocenského nedošlo.

(2) Jestliže v posledním kalendářním měsíci trvání služebního poměru náležel snížený (zkrácený) plat,

vypočte se výše peněžitých dávek z platu, který by náležel, kdyby k jeho snížení (zkrácení) nedošlo.

(3) Jestliže byl vojákovi z povolání před skončením služebního poměru služební poměr přerušen podle ustanovení § 25 odst. 2 zákona a voják z povolání po ukončení takového přerušení ve služebním poměru nepokračuje, považuje se za poslední kalendářní měsíc trvání služebního poměru poslední kalendářní měsíc před uvedeným přerušením.

(4) Výše platu pro výpočet peněžitých dávek vojákovi z povolání, který v posledním měsíci trvání služebního poměru vykonával zaměstnání v zahraničí, se vypočte podle platu srovnatelné funkce v Armádě České republiky.

(5) Proměnlivými příplatky a odměnami se rozumějí ty složky platu, které nejsou předem stanoveny za měsíční období a jsou upraveny zvláštními předpisy.¹⁰⁾

§ 19

(1) Výsluhový příspěvek se vyplácí ode dne následujícího po dni skončení služebního poměru.

(2) Odchodné vyplácí útvar, ve kterém voják z povolání naposledy vykonával zaměstnání, spolu s posledním platem, který se propuštěnému vojákovi z povolání vyplácí za poslední měsíc výkonu zaměstnání. Není-li odchodné takto vyplaceno do tří dnů ode dne splatnosti, vrátí útvar nevyplacenou částku útvaru pověřenému likvidací platů, od něhož částku obdržel. Tento útvar zabezpečí výplatu.

ODDÍL ŠESTÝ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 20

Přechodná ustanovení

Délka závazku k setrvání ve služebním poměru vojáka z povolání po skončení studia zahájeného před nabytím účinnosti této vyhlášky a náhrada nákladů při nesplnění převzatého závazku se řídí právními předpisy platnými v době zahájení studia.

¹⁰⁾ Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení vlády č. 79/1994 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a služeb, orgánů celní správy, příslušníků Sboru požární ochrany a zaměstnanců některých dalších organizací (služební platový řád), ve znění pozdějších předpisů.

Závěrečná ustanovení

§ 21

Zrušuje se vyhláška Federálního ministerstva obrany č. 557/1992 Sb., kterou se provádějí některá usta-

novení zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 22

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 2. května 1996.

Ministr:

RNDr. Holář v. r.

114**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. října 1979 byla ve Vídni přijata konferencí Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) Úmluva o fyzické ochraně jaderných materiálů.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána ve Vídni dne 14. září 1981.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u depozitáře, generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii, dne 23. dubna 1982.

Úmluva na základě svého článku 19 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 8. února 1987 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Dne 24. března 1993 Česká republika oznámila generálnímu řediteli Mezinárodní agentury pro atomovou energii, že se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje s účinností od 1. ledna 1993 za vázanou Úmluvou o fyzické ochraně jaderných materiálů ze dne 26. října 1979.

Do textu Úmluvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Státním úřadu pro jadernou bezpečnost.

115**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. září 1986 byla ve Vídni Generální konferencí Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) přijata a jménem Československé socialistické republiky podepsána Úmluva o pomoci v případě jaderné nebo radiační nehody.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u depozitáře, generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii, dne 4. srpna 1988.

Úmluva na základě svého článku 14 odst. 3 vstoupila v platnost dnem 26. února 1987 a pro Československou socialistickou republiku podle odstavce 4 téhož článku dnem 4. září 1988.

Dne 24. března 1993 Česká republika oznámila generálnímu řediteli Mezinárodní agentury pro atomovou energii, depozitáři Úmluvy, že se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje s účinností od 1. ledna 1993 za vázanou Úmluvou o pomoci v případě jaderné nebo radiační nehody ze dne 26. září 1986.

Do textu Úmluvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Státním úřadu pro jadernou bezpečnost.

116**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. září 1986 byla ve Vídni Generální konferencí Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) přijata a jménem Československé socialistické republiky podepsána Úmluva o včasném oznamování jaderné nehody.

Úmluva na základě svého článku 12 odst. 3 vstoupila v platnost dnem 27. října 1986 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Dne 24. března 1993 Česká republika oznámila generálnímu řediteli Mezinárodní agentury pro atomovou energii, depozitáři Úmluvy, že se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje s účinností od 1. ledna 1993 za vázanou Úmluvou o včasném oznamování jaderné nehody ze dne 26. září 1986.

Do textu Úmluvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Státním úřadu pro jadernou bezpečnost.

117**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. března 1996 byla v Bratislavě podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v oblasti státního dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení a státního dozoru nad jadernými materiály.

Smlouva na základě svého článku 5 vstoupila v platnost dnem podpisu.

Do textu Smlouvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Státním úřadu pro jadernou bezpečnost.

118**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 19. srpna 1985 byla ve Štrasburku přijata Evropská úmluva o diváckém násilí a neslušném chování při sportovních událostech a zvláště při fotbalových zápasech.

Jménem České republiky byla úmluva podepsána ve Štrasburku dne 28. dubna 1995.

Úmluva na základě svého článku 13 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 1. listopadu 1985 a pro Českou republiku podle odstavce 2 téhož článku dnem 1. června 1995.

Do textu úmluvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

119**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. listopadu 1989 byla ve Štrasburku přijata Antidopingová úmluva.

Jménem České republiky byla úmluva podepsána ve Štrasburku dne 28. dubna 1995.

Úmluva na základě svého článku 15 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 1. března 1990 a pro Českou republiku podle odstavce 2 téhož článku dnem 1. června 1995.

Do textu úmluvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

120**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. března 1996 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Ministerstvem financí České republiky a Ministerstvem financí Slovenské republiky o doplnění Indikativní zbožíové listiny.¹⁾

Dohoda na základě svého článku IV vstoupila v platnost dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA**mezi****Ministerstvem financí České republiky a Ministerstvem financí Slovenské republiky
o doplnění Indikativní zbožíové listiny****Článek I**

V souladu s „Dohodou mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o dalším postupu při vyrovnání salda clearingových účtů a vyrovnání zůstatku pohledávek a závazků subjektů obou republik po ukončení platnosti Platební dohody mezi

Českou republikou a Slovenskou republikou ze dne 4. února 1993“, podepsanou v Brně 14. prosince 1995, podle článku I odst. 3 se místopředsedové vlád a ministři financí České republiky a Slovenské republiky dohodli na dodatečném doplnění Indikativní zbožíové listiny, která je nedílnou součástí „Dohody“, o rezort Ministerstva zahraničních věcí Slovenské republiky.

¹⁾ Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o dalším postupu při vyrovnání salda clearingových účtů a vyrovnání zůstatku pohledávek a závazků subjektů obou republik po ukončení platnosti Platební dohody mezi Českou republikou a Slovenskou republikou ze dne 4. února 1993, podepsaná dne 14. prosince 1995, byla vyhlášena pod č. 47/1996 Sb.

Článek II

Doplnění Indikativní zbožové listiny se bude týkat financování definitivního umístění zastupitelského úřadu Slovenské republiky v Praze v Nerudově ulici. Bude představovat hodnotu Kč 180 mil., z toho na úhradu rozdílu cen budov zastupitelských úřadů České republiky v Bratislavě a Slovenské republiky v Praze bude určena částka Kč 28,3 mil. Zbývající částka Kč 151,7 mil. bude vynaložena na financování vlastní rekonstrukce budovy zastupitelského úřadu Slovenské republiky v Nerudově ulici v Praze a financování dalších činností s touto rekonstrukcí spojených.

Veškeré dodávky s rekonstrukcí spojené budou pocházet zásadně od českých subjektů a budou českého původu.

Za Ministerstvo financí České republiky:

Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Článek III

Indikativní zbožová listina se doplňuje takto:

- položka – č. 3
- rezort – Ministerstvo zahraničních věcí Slovenské republiky
- druh – rekonstrukce budovy zastupitelského úřadu Slovenské republiky v Praze a úhrada rozdílu cen zastupitelských úřadů České republiky v Bratislavě a Slovenské republiky v Praze.

Článek IV

Tato dohoda nabyde platnosti dnem jejího podpisu.

Dáno v Praze dne 27. března 1996 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a slovenském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Ministerstvo financí Slovenské republiky:

Ing. Sergej **Kozlík** v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ**OPATŘENÍ****Ministerstva práce a sociálních věcí**

ze dne 23. dubna 1996

o úpravě výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách

Ministerstvo práce a sociálních věcí podle ustanovení § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění zákona č. 44/1994 Sb., určuje a zveřejňuje tuto úpravu sazeb cestovních náhrad:

15. května 1995, publikovaným v částce 19/1995 Sb., se upravují takto:

V § 7 odst. 2 písm. a) se nemění částka 0,80 Kč a v písmenu b) se částka 2,90 Kč nahrazuje částkou 3,00 Kč.

I.

Sazby základních náhrad za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, stanovené zákonem č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění zákona č. 44/1994 Sb., a zvýšené naposledy opatřením Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne

II.

Upravené sazby náhrad přísluší zaměstnancům od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byly zveřejněny ve Sbírce zákonů.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Tato částka je rozesílána přednostně před částkou 36/1996 Sb.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160, 321 728. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. – **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). – Vychází podle potřeby. – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160, 321 728 – **Drobný prodej** - **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39; **Knihkupectví ČS,** Kapucínské nám. 11; **Knihkupectví M. Ženíška,** Květinářská 1; **M. C. DES,** Cejl 76; **SEVT,** a. s., Česká 14; **Břeclav:** Moravský Jih, J. Palacha 6; **České Budějovice:** Prospektrum, Kněžská 18; **SEVT,** a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** „U Kadleců“, Kamenná 20; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** Byzantion, Masarykovo nám. 4; **VIKOSPOL,** Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Karlovy Vary:** SEVT, a. s., Sokolovská 53; **Kladno:** eL VaN, Ke stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo, Klatovy 169/I; **Kolín 1:** U KAŠKŮ, Karlovo nám. 46; **Liberec 1:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M+M, Lipová 806; **Růžička,** Šerikova 529/1057; **Olomouc:** Týcho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14; **Profesio,** Hollarova 14; **SEVT,** a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2; **EDICUM,** Vojanova 45; **Technické normy,** Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1; **NADATUR,** Hybernská 5; **PROSPEKTRUM,** Na poříčí 7; **Praha 2:** B. Wellemínová, Dittrichova 13; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP-Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** InFoC Tábor, s. r. o., nám. Dr. Holého 12; **JASIPA,** Zenklova 60; **SEVT,** a. s., Pod plynojemem 93; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V korytech 20; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L+N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** M. K. – HESPO, areál Pozemních staveb; **Znojmo:** Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 0627/424 160. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.